

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΟ

ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Τρίτη, 19 Νοεμβρίου 2002

1. Εισαγωγή

Στην πορεία κάθε χώρας υπάρχουν στιγμές στις οποίες καλείται να πάρει σημαντικές αποφάσεις. Αποφάσεις που θα καθορίσουν την πορεία της στο μέλλον. Ο ελληνικός λαός τα τελευταία χρόνια έχει προχωρήσει στις επιλογές του. Έχει αποφασίσει ότι η χώρα πρέπει να αντιμετωπίσει την πρόκληση της παγκοσμιοποίησης. Να είναι ισχυρή και ανταγωνιστική. Έχει αποφασίσει ότι χρειάζονται αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας και της οικονομίας μας. Για να υπάρξουν περισσότερες δυνατότητες και ευκαιρίες για τους πολίτες. Για να υπάρξει περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη και κοινωνική συνοχή.

Οι επιλογές αυτές προϋποθέτουν και τις πολιτικές που θα τις υλοποιήσουν. Αυτές τις πολιτικές τις αποφασίσαμε από κοινού με τους υπόλοιπους ευρωπαίους ηγέτες στη Λισσαβόνα το 2000, όταν βάλαμε ως στόχο να καταστήσουμε την ευρωπαϊκή οικονομία την πιο ανταγωνιστική οικονομία στον κόσμο.

Στόχος μας είναι ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, αλλά όχι μέσα από την απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων. Το Ευρωπαϊκό πρότυπο, στο οποίο προσβλέπει η Ευρώπη μετά τη Λισσαβόνα βρίσκεται πολύ μακριά από

τέτοιες επιλογές. Η στρατηγική της Ευρώπης στηρίζεται στην αύξηση των επενδύσεων στο ανθρώπινο κεφάλαιο, τη βελτίωση των δεξιοτήτων των εργαζομένων και την αύξηση της παραγωγικότητας.

Αυτό που επιδιώκουμε είναι να δημιουργήσουμε ένα αναπτυξιακό μοντέλο που να ανταποκρίνεται στις προκλήσεις του 21ου αιώνα. Να εδραιώσουμε ένα μοντέλο με ισχυρότερη αναπτυξιακή δυναμική, με ισχυρή απασχόληση, με κοινωνική ευαισθησία. Να είμαστε στην πρωτοπορία της εξέλιξης και, ταυτόχρονα, να διατηρήσουμε και να ενισχύσουμε τις κοινωνικές αξίες, τις οποίες υπερασπιστήκαμε κατά τις δεκαετίες που πέρασαν.

2. Οι στόχοι της οικονομικής μας πολιτικής και οι πολιτικές μας για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας

Πρώτος και κεντρικός στόχος των πολιτικών μας είναι η ενίσχυση της απασχόλησης στα πλαίσια των αποφάσεων που πήραμε στη Λισσαβόνα. Άλλωστε, έχουμε δηλώσει ότι αυτή η τετραετία θα είναι η τετραετία της απασχόλησης. Θέλουμε να μειώσουμε δραστικά την ανεργία που υπάρχει στη χώρα μας. Ταυτόχρονα, θέλουμε να περιορίσουμε και να εξαλείψουμε όλα τα φαινόμενα που συνδέονται με την ανεργία: Τον κοινωνικό αποκλεισμό, τη φτώχεια, την περιθωριοποίηση. Όλα αυτά δεν είναι ουτοπικά. Οι πολιτικές μας μπορούν να επιτύχουν αυτό το στόχο.

Δεύτερος στόχος είναι ικανοποίηση των προϋποθέσεων για την πλήρη απασχόληση. Ποιες είναι αυτές οι προϋποθέσεις; Είναι τα ζητήματα που καθορίζουν τη νέα εποχή, που καθορίζουν την εξέλιξη, την ανάπτυξη: Οι νέες γνώσεις, η ανάπτυξη της τεχνολογίας, η καινοτομία και η εκπαίδευση. Είναι η ενσωμάτωση στην κοινωνία μιας αντίληψης που προωθεί την έννοια της αλλαγής, της προσαρμογής, της αντιμετώπισης των νέων προκλήσεων.

Τρίτος στόχος είναι η ανανέωση του κοινωνικού μοντέλου υπό τις νέες αυτές συνθήκες και η διάχυση των ωφελειών που θα προκύψουν από την ανάπτυξη σε όσο το δυνατόν περισσότερα στρώματα του πληθυσμού. Κοινωνική συνοχή, κοινωνική δικαιοσύνη, κοινωνική σύγκλιση είναι οι λέξεις κλειδιά για το στόχο αυτό.

Τέταρτος στόχος είναι η περιφερειακή σύγκλιση. Δεν αρκεί η Ελλάδα να καλύπτει την απόσταση από την Ευρώπη και την ίδια στιγμή να εξακολουθούν να υπάρχουν ή και να αυξάνονται ανισότητες μεταξύ των περιφερειών. Πρέπει να διαχέεται οριζόντια το αποτέλεσμα της προσπάθειάς μας και να δημιουργείται περισσότερη ευημερία σε όλη την Ελλάδα. Οι διαρθρωτικοί δείκτες της ΕΕ δείχνουν ότι έχουμε την καλύτερη περιφερειακή σύγκλιση σε όλη την Ευρώπη, αλλά δεν επαναπαυόμαστε.

Κινητήριοι μοχλός για να πετύχουμε τους μεγάλους αυτούς στόχους είναι η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Η ανταγωνιστικότητα είναι σήμερα στο επίκεντρο της οικονομικής πολιτικής μας. **Μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ, η ανταγωνιστικότητα αποτελεί μονόδρομο.** Αυτή είναι που θα σηκώσει το βάρος της αναπτυξιακής μας

πορείας. Αυτή είναι το ζητούμενο της νέας οικονομικής πολιτικής.

Η ελληνική οικονομία έχει σημειώσει σημαντική πρόοδο στον τομέα της ανταγωνιστικότητας τη δεκαετία του 1990, όπως προκύπτει και από τις έρευνες διεθνών οργανισμών που δημοσιεύονται και καταγράφουν τις συγκριτικές επιδόσεις των χωρών στον τομέα της ανταγωνιστικότητας. Εξακολουθεί, όμως, να υστερεί τόσο σε σχέση με τους εταίρους της στην ΕΕ όσο και με άλλες χώρες του ΟΟΣΑ. Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται περισσότερη δουλειά και σωστός σχεδιασμός.

Για να γίνει κατανοητό το μέγεθος της προσπάθειας που απαιτείται αλλά και οι κατευθύνσεις προς τις οποίες πρέπει να κινηθούμε είναι χρήσιμο να αναφέρουμε τους παράγοντες που επηρεάζουν την ανταγωνιστικότητα. Είναι ξεκάθαρο ότι δεν υπάρχει ένας μόνον παράγοντας που είναι καθοριστικός για το επίπεδο ανταγωνιστικότητας μιας οικονομίας. Οι παράγοντες είναι πολλοί. Τα μέτωπα ποικίλα.

Μεταξύ των παραγόντων που επηρεάζουν την ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας, είναι:

- το μακροοικονομικό περιβάλλον
- η Δημόσια Διοίκηση
- οι υπηρεσίες που παρέχει το Δημόσιο όπως υγεία, ασφάλεια, παιδεία
- το θεσμικό πλαίσιο για την ανάπτυξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας και προσέλκυσης των ξένων επενδύσεων
- η διάρθρωση και οργάνωση των επιχειρήσεων
- ο βαθμός ενσωμάτωσης νέων τεχνολογιών στις επιχειρήσεις
- ο εξωστρεφής προσανατολισμός τους
- ο βαθμός ελευθερίας στη λειτουργία των αγορών
- η ανάπτυξη του χρηματοοικονομικού συστήματος

Σίγουρα ο ρόλος της πολιτείας για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας είναι σημαντικός. Οι πρωτοβουλίες της σηματοδοτούν προθέσεις και αντιλήψεις για το τι είναι σημαντικό και ποιες πρέπει να είναι οι κατευθύνσεις στη δράση των επιχειρήσεων. Λανθασμένα σινιάλα, πισωγυρίσματα, έλλειψη προγραμματισμού, συχνές αναπροσαρμογές στο θεσμικό πλαίσιο, δημιουργούν αβεβαιότητα και προκαλούν σύγχυση εμποδίζοντας τη δημιουργία του κλίματος εκείνου που είναι αναγκαίο για την ανάληψη επιχειρηματικού κινδύνου. Σ' έναν κόσμο

γεμάτο αβεβαιότητες η πολιτεία πρέπει με τις επιλογές της να περιορίζει, όχι να μεγεθύνει τις αβεβαιότητες.

Τα τελευταία χρόνια έχουμε εργαστεί συστηματικά να διαμορφώσουμε ένα σταθερό περιβάλλον. Η μακροοικονομική πολιτική που ακολουθήσαμε μας οδήγησε στο στόχο την ΟΝΕ, διασφαλίζοντας την ελληνική οικονομία από πολλές διαταραχές που είχαν ως αφετηρία τον χρηματοοικονομικό χώρο. Εξακολουθούμε να επιμένουμε στην αυστηρή δημοσιονομική πολιτική, όπως περιγράφεται στους στόχους του Προγράμματος για την Ανάπτυξη και Σταθερότητα. Αυτή η πολιτική εξακολουθεί να αποτελεί και σήμερα αναγκαία συνθήκη για την ανάπτυξη.

Σήμερα όμως χρειάζονται και άλλες πολιτικές. Η απώλεια του εργαλείου της νομισματικής και συναλλαγματικής πολιτικής συνεπάγεται αναγκαστική στροφή προς τη μικροοικονομική πολιτική.

Τα τελευταία χρόνια η πολιτική των αποκρατικο-ποιήσεων έχει συμβάλλει σημαντικά στην απελευθέρωση των παραγωγικών δυνάμεων της οικονομίας όπως δείχνει το παράδειγμα των τηλεπικοινωνιών.

Οι υπό απελευθέρωση αγορές παρέχουν νέους χώρους ανάπτυξης επιχειρηματικής δραστηριότητας υπό συνθήκες ανταγωνισμού με όφελος που διαχέεται στο σύνολο της οικονομίας.

Το φορολογικό σύστημα της χώρας παρά τις επιμέρους βελτιώσεις που εισάγαμε στο παρελθόν ήταν αναχρονιστικό και αναποτελεσματικό. Δεν στήριζε την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και σε μεγάλο βαθμό λειτουργούσε ως αντικίνητρο στην προσέλκυση ξένων επενδύσεων, σε μία φάση όπου άλλες ευρωπαϊκές χώρες ανταγωνίζονται μεταξύ τους για το ποια θα προσφέρει το απλούστερο, το φιλικότερο φορολογικό σύστημα για να προσελκύσουν ξένες επενδύσεις.

Με την ολοκλήρωση των ρυθμίσεων που αφορούν την αναμόρφωση του φορολογικού μας συστήματος, θα έχουμε ένα ενιαίο φορολογικό νόμο. Έτσι, το ελληνικό φορολογικό σύστημα, μετασχηματίζεται σε ένα σύγχρονο και απλοποιημένο σύστημα, συγκρίσιμο με τα υπόλοιπα συστήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ικανό να επιτελέσει το ρόλο του.

Ο εκσυγχρονισμός της Δημόσιας Διοίκησης και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, η καταπολέμηση της διαφθοράς, της γραφειοκρατίας και οι πολιτικές αποκέντρωσης αποτελούν για μας βασική προϋπόθεση για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας. Φιλόδοξοι στόχοι και πολιτικές είναι αδύνατο να προωθηθούν χωρίς μια αποτελεσματική, σύγχρονη δημόσια διοίκηση.

3. Επιχειρήσεις και ανταγωνιστικότητα

Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας είναι και υπόθεση των επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να αδρανούν στις προκλήσεις της ευρωπαϊκής ενοποίησης και της παγκοσμιοποίησης. Οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να προσδοκούν να ξαναγυρίσουμε στο προστατευτισμό του παρελθόντος. Οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να αναπτυχθούν, επιδιώκοντας εργασίες μόνο στο εσωτερικό της χώρας ή μόνο από το Δημόσιο. Αυτό το μοντέλο επιχειρηματικής δράσης είναι ξεπερασμένο και δεν έχει προοπτική.

Η μεγάλη πρόκληση την περίοδο που διανύουμε, είναι η αύξηση της κρίσιμης μάζας των επιχειρήσεων που αξιοποιούν τις νέες τεχνολογίες, υιοθετούν σύγχρονες πρακτικές διοίκησης, έχουν διεθνή προσανατολισμό, παράγουν προϊόντα υψηλής προστιθέμενης αξίας, μπορούν να καινοτομούν.

Εξίσου σημαντική πρόκληση αποτελεί και η ενίσχυση της εξωστρέφειας των ελληνικών επιχειρήσεων. Οι επιχειρήσεις που έγκαιρα αντιλήφθηκαν ότι η ενσωμάτωση της ελληνικής οικονομίας στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο οικονομικό χώρο δεν πρέπει να ερμηνευτεί

ως απειλή αλλά ως ευκαιρία για ανάπτυξη εργασιών και πραγματοποίηση κερδών έχουν κάνει άλματα. Έχουν εδραιώσει την παρουσία τους σε χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, χώρες που σύντομα θα γίνουν μέλη της Ε.Ε. Έχουν στραφεί και σε άλλες περιοχές όπου υπάρχουν δυνατότητες ανάπτυξης συνεργασιών. Αυτές οι επιχειρήσεις δίνουν την κατεύθυνση που πρέπει να πάρει ο ελληνικός επιχειρηματικός κόσμος.

Η προώθηση του μετασχηματισμού των μικρομεσαίων οικογενειακών επιχειρήσεων σε «μεσαίες μεγάλες» επιχειρήσεις, με τον παράλληλο διαχωρισμό της ιδιοκτησίας από τη διοίκηση, αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες σύγχρονες προκλήσεις για τον κόσμο των επιχειρήσεων στην Ελλάδα τα επόμενα χρόνια.

Η εσωτερική οργάνωση των επιχειρήσεων είναι ένας χώρος όπου σε μεγάλο βαθμό μπορούν να γίνουν σημαντικές βελτιώσεις. Έμφαση πρέπει να δοθεί στις διαδικασίες παραγωγής, το μάρκετινγκ των υπηρεσιών ή των προϊόντων, την εκπαίδευση του προσωπικού, την επένδυση σε έρευνα & ανάπτυξης τεχνολογίας, στην οργάνωση καναλιών διανομής, στη συνεργασία με ξένες επιχειρήσεις για την ενσωμάτωση νέων τεχνολογιών.

4. Επίλογος

Η καθημερινή πραγματικότητα επιβεβαιώνει την άποψη ότι ισχυρή οικονομία είναι η ανοικτή οικονομία, η οικονομία που εκτίθεται στον ανταγωνισμό και αντιμετωπίζει επιτυχώς τις νέες προκλήσεις. Η χώρα μας έχει πάρει τις αποφάσεις της, είναι ενταγμένη στο διεθνή στίβο και ανταγωνίζεται. Η Ελλάδα αποκήρυξε το προστατευτισμό, που καταπίεζε τα δημιουργικά στρώματα της κοινωνίας. Έχει πλέον ανοικτά σύνορα με την Ευρώπη και ανταγωνίζεται. Έβαλε τάξη στα δημόσια οικονομικά της και είναι μέλος της Ευρωζώνης, έχει ένα ισχυρό νομισματικό σύστημα που υπόσχεται διαχρονική μακροοικονομική σταθερότητα. Η Ελλάδα αγωνίζεται για την πραγματική σύγκλιση.

Η ανταγωνιστικότητα είναι η ειδοποιός διαφορά, που κρίνει την ταχύτητα με την οποία συγκλίνουμε. Η αύξησή της είναι ένας συνεχής αγώνας δρόμου. Δεν επιτρέπει εφησυχασμό, αφού και οι υπόλοιπες χώρες έχουν τον ίδιο στόχο.

Και καμιά πολιτική ανταγωνιστικότητας δεν μπορεί να μεγιστοποιήσει τα αποτελέσματά της αν συγχρόνως δεν υπάρξει και ένας ευρύς διάλογος με όλους τους

κοινωνικούς φορείς για τον τρόπο με τον οποίο θα επιτευχθεί αυτή η αύξηση. Ελπίζω και πιστεύω ότι το Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας θα επιτύχει αυτό το σκοπό. Το Συμβούλιο θα πρέπει να δουλέψει μεθοδικά, να ξεκαθαρίσει τις προτεραιότητες και να θέσει ρεαλιστικούς και επιτεύξιμους στόχους. Η Κυβέρνηση έχει δείξει ότι μπορεί και συνεργάζεται αρμονικά με τους κοινωνικούς φορείς. Θέλουμε να πετύχει ο θεσμός, να αποκτήσει ουσιαστική διάσταση και να προωθήσει ουσιαστικά την ανταγωνιστικότητα.

Είμαι αισιόδοξος για τα αποτελέσματα και για τη γενικότερη πορεία μας. Η αισιοδοξία μου πηγάζει από την ευρεία κοινωνική και πολιτική συναίνεση για τον στόχο της ανταγωνιστικότητας και της πραγματικής σύγκλισης. Πηγάζει από την αποδεδειγμένη ωριμότητα των κοινωνικών εταίρων. Πηγάζει από το γεγονός ότι οι ελληνικοί στόχοι είναι και ευρωπαϊκοί και, συνεπώς, οι πολιτικές σε ευρωπαϊκό επίπεδο μας ευνοούν και τονώνουν την προσπάθειά μας. Πηγάζει από το γεγονός ότι οι Έλληνες όταν συναινούν και βάζουν κοινούς στόχους, τους επιτυγχάνουν, όπως απέδειξε και η είσοδός μας στην ΟΝΕ.

Σας ευχαριστώ.

Μορτασώμενος → Χαράμεθυνη σφαιραμένη
Εφαρμογή της Παρακαλούου και Ήρχος από Εθν. Λογ. Αποταμ.
Να είναι και ~~εφαρμογή~~ ευνοϊκοί στην αγωγή.
+ Τριμηνιαία εσόδου να αναλαμβάνεται από Εθν. Λογ. Αποταμ. στο Π/Ο
+ Προγράμματα για την εξ. διαμνηστική. Δεν υπάρχει κατάλληλο
μικρή και μεσοίς ευχαρήσεις